

[Statsministeren.]

skattepolitik? Hvad hindrede hr. Poul Hartling i at sige det til mig, da jeg spurgte ham til råds den søndag, vi devaluerede? Hvad hindrede ham i det? Det eneste, der hindrede ham i det, var, at han havde ingen forslag.

Derfor måtte regeringen tage sit ansvar, og det har vi taget, og nu står vi så over for partiernes stillingtagen til de to lovforslag, som skal sikre, at vi bevarer devalueringens gavnlige virkninger, støtter erhvervene og bidrager til at sikre den fulde beskæftigelse. Hvordan har så partiernes stilling været til disse to centrale og sagligt værdifulde forslag? Ja, her må jo først og fremmest det standpunkt, visse medlemmer af SF har taget, vække forundring. De tilkendegiver her — alle seks — at de ikke vil medvirke til at gennemføre regeringens forslag; jeg forstår endda, at man nu er gået så vidt, at man vil stemme imod regeringens forslag. Derved rækker man hånd til de borgerlige partiers stormløb mod den socialdemokratiske regering. Jeg tror, det vil gøre indtryk. Jeg tror, det vil gøre indtryk i de hundredtusinder af danske arbejderhjem, hvor man har haft tillid til, at denne regering og dette flertal kunne gennemføre en reformpolitik, der ydede retfærdighed mod arbejdernes og funktionærernes berettigede interesser. Og det er naturligvis endnu mere bittert, at denne svigten finder sted i en situation, hvor regeringen har fremlagt forslag, som først og fremmest skal sikre beskæftigelsen for danske arbejdere.

Vi stod jo i en situation, hvor den engelske devaluering på afgørende måde havde forringet dansk industris konkurrenceevne; det gælder både på eksportmarkederne, hvor vi skulle konkurrere med britiske varer, og på hjemmemarkedet. Det er regeringens faste forset at imødegå denne trussel. Derfor besluttede vi at sikre dansk produktions konkurrenceevne ved at devaluere med 8 pct. og at sikre, at de gavnlige virkninger for erhvervene og for beskæftigelsen kunne bevares gennem de love, vi har til tredje behandling her i dag.

Man henviser til principbetæneligheder. Jeg forstår godt principbetæneligheder; dem har vi også hos os. Dem har man også i LO, dem har man også i de øvrige lønmodtagerorganisationer, der har sluttet op

bag regeringens saglige og positive politik. Men man lever ikke af principper. Man lever af at have noget at bestille, derfor var det nødvendigt for os at fremsætte forslag, sådan at den fulde beskæftigelse i Danmark kunne genskabes. De tre ting, regeringen besluttede sig til: den delvise devaluering, suspendering af en dyrtidsportion i 12 måneder og opkrævning af en engangsskat, sammen med avancestoppet, udgør tilsammen et stærkt og effektivt handlingsprogram, som med øjeblikkelig virkning giver erhvervene den styrkelse, som er absolut nødvendig, hvis beskæftigelsen skal bevares og eksporten fremmes. Netop regeringens forslag ville skabe tryghed og tillid i dansk økonomi.

Der er ikke fra SFs side fremkommet noget alternativ til regeringens oplæg. Det behøver jeg ikke at dokumentere nærmere; enhver, der har fulgt denne forhandling, vil vide, at det forholder sig sådan. Man fremsætter en række tanker og ideer, men ingen af dem er af et sådant indhold, at de giver erhvervslivet og beskæftigelsen den øjeblikkelige sikkerhed, som er så bydende nødvendig efter den britiske devaluering. For at dette ikke blot skal gå ud over de fem eller seks SF-ere, vil jeg dog tilføje, at man heller ikke fra borgerlig side har haft noget alternativ til regeringens positive, beskæftigelsesfremmende og erhvervsfremmende politik.

Regeringen må derfor fastholde sine forslag. Vi kan ikke give køb, når det gælder bevarelsen af den fulde beskæftigelse, og vi indtager denne holdning i bevidstheden om, at landets lønmodtagere er rede til at acceptere denne lovgivning for at nå det, som i den øjeblikkelige situation er det altafgørende for dem: at afværge en truende arbejdsløshed. Derfor har Landsorganisationens repræsentantskab med en helt enestående majoritet — og jeg tror, man vil give mig ret i, at 95 pct. er en enestående majoritet — sluttet op bag regeringens forslag. Derfor har tjenestemandorganisationerne og derfor har funktionærorganisationerne erklæret, at de er rede til på lige fod med andre samfundsgrupper at yde deres bidrag til de bestræbelser, som regeringens forslag er udtryk for. Den holdning, som medlemmer af SFs folketingsgruppe indtager i denne situation, tror jeg er ganske